

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਘਰ ਬੈਠੇ ਰਾਏ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਤੇ ਰਾਏ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ ਉੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਦਾ ਚਾਹੀਦਾ?

ਉੱਤਰ:- ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣਨ ਦਾ। ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਮਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਮੇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਬੰਧ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਭ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨੇ ਹਨ ਉੱਚੇ ਹੀ ਬਗ਼ੈਰ ਸਜ਼ਾ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਸ ਦਾਦਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮੁੱਖ ਹੋ। ਗਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦੇ ਅਥਾਰਿਟੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਏ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਚਲੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣ ਬਣੋਗੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਨਾਲ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮਰਤਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਕਿੱਥੇ ਹੁਣ ਦੇ ਮਨੁੱਖ! ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਬਰੇਬਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਘੇਰ ਅੰਧਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਬੜੀ ਗਹਿਰੀਆਂ ਰਮਣੀਕ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਵਾਣਯਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਤੋਪਯਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਖਰਚਾ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਾਈ - ਪੈਸਾ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਸਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੁਣ ਪਾਵੇਗਾ। ਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਨਾ ਘੱਟ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਿਕਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਫਿਕਰ ਦੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਰਾਜਯਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਮੇਹਜੀਤ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫੇਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾ ਕਿਉਂ ਰਖੀਏ। ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਡਾਕੂਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੇਸ ਹੋਪਲੈਸ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਵੇ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਚਲੀ ਗਈ, ਸ਼ਰੀਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੀ! ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਬਣੋ। ਆਪਣੀ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਮੇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗਾ। ਨਸ਼ਟੇਮੇਹਾ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਆਉਣਗੇ - ਉਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਖਾਕੇ, ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖਾਵੋਗੇ। ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧੀ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਾਡਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਦਾ ਨਾਤਾ ਸਭਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਲਵ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਰਥ ਮੁਕਰਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਾਗੀਰਥ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਚੁਕੇ ਹੋ ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਸਾਨੂੰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੌੜੀ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ

ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨਾਥ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕੀ ਅਸੀਂ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨਾਥ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ? ਹੁਣ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਅੱਗੇ ਇਸ ਡਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਮਿਲੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ ਬਾਬਾ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰੀ ਨੇ ਠੀਕ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਝਾੜ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਨੇੜੇ ਹੋ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਕਿਥੋਂ ਆਉਣਗੇ! ਉਹ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹੋ ਜਾਣ! ਅੱਖਰ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਗ਼ਲਤ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੁਣੀ ਸੁਣਾਈ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਝਾੜ, ਡਰਾਮਾ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੁੰਧ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰੋਗੇ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾਸਤਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਚੰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਣੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਰਹੇਗੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਜਨ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਿੱਛੇ ਬਰਾਤ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੇਲੇਨਾਥ ਦੀ ਬਰਾਤ। ਸਭਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਮਨੁੱਖ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਨੀਚਰ ਜਾਗੀਰ ਆਦਿ ਚਾਹੀਦੀ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਬਿੰਦੀ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ! ਉਹ ਹੈ ਬਿੰਦੀਆਂ ਦਾ ਝਾੜ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਰਚਿਅਤਾ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦ੍ਰਸ਼ੀ, ਆਸਤਿਕ ਹੋ ਗਏ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਸਤਿਕ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਉਹ ਅਨੇਕ ਟੀਚਰਸ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਜੇ ਫੇਰ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਭਨੂੰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਜਾਣ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭੱਜਣ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫ਼ਾਦਰ ਏਡਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ, ਇੱਕਦਮ ਭੱਜ ਆਏ। ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਕੋਈ ਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਥੋੜ੍ਹੇਗੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਭਗਤੀ ਦਾ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਇਸ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ। ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੀ। ਸਭ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਫਿਕਰ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ। ਕਿਵੇਂ ਸਜਾ ਖਾਵੋਗੇ, ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਜਾਈਏ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਰਤ ਹੈ ਫੇਰ ਹਿੰਦੁਸਥਾਨ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਦੇ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਬੀ.ਕੇ. ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਨਾ! ਘਰ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ! ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ, ਸਭਦਾ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫ਼ਾਦਰ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ।

ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕਾਲੇਜ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਹੈ, ਹਸਪਤਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿੱਤਾ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਵਿਨਾਸ਼.....। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਏਵਰਹੇਲਦੀ ਏਵਰਵੇਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਨੇਚਰ - ਕਿਓਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਿਓਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫੇਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਕਿਓਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨੇਚਰ - ਕਿਓਰ। ਹੈਲਥ ਵੈਲਥ ਹੈਪੀਨੈਸ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦੇਵੋ ਰੂਹਾਨੀ ਨੇਚਰ ਕਿਓਰ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ

ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਫੇਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣੀ ਹੈ ਫੇਰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੋਰਡ ਲਗਾਓ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੋਰਡ ਲਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਮੁੱਖ ਰੱਖੇ ਹੋਣ। ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੋ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਆਰਗਨਜ਼ ਮਿਲੇ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਫੇਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹੀ ਆਕੇ ਫੁੱਲ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਲਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਵੀ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਮੰਤਰ ਦੇ ਫੇਰ ਰਚਿਅਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਵੇ, ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ ਵੀ ਬਣੋ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵ - ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹੀ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਵਕਤ ਤੇ ਲੈਣਗੇ। ਅਦਲੀ ਬਦਲੀ ਕੁਝ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਥੱਪੜ ਨਹੀਂ ਖਾਵੋਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰ ਸੇ ਗੁਣਾਂ ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌੜੀ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮ ਲਗੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲਿਫਟ ਦੀ ਵੀ ਇਨਵੈਸ਼ਨ ਨਿਕਲੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਕਮਰ ਨੂੰ ਹਥ ਦੇਕੇ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਹਿਜ ਲਿਫਟ ਨਿਕਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਫਟ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਬੰਧ ਤੱਕ ਆਉਣ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ, 84 ਜਨਮ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਗੇ ਉਹ ਵੀ ਝੱਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗਵਾਚੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਬਾਪ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਚਲਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਿਕਰ (ਚਿੰਤਾ) ਦੇ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਵਿਘਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਦਦ ਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਣਗੇ, ਫ਼ਿਕਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

2. ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਯੱਗਿਆ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਭਵ:
ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਨੇਹ ਹੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜੇ ਯੱਗ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਸਵੈ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਹਿਯੋਗ ਸਹਿਜਯੋਗ ਹੈ। ਦਿਲਵਾਲਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਹੀ ਪ੍ਰਿਏ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਛੋਟਾ ਸੈਂਦਾ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਬੋਹੱਦ ਦਾ ਸੈਂਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਲਿਯੂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਹੈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਸੁਦਾਮਾ ਦੇ ਕੱਚੇ ਚਾਵਲ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦਵੇ ਪਰ ਸਨੇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਦਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਕਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਰੂ ਨਾ ਜਾਵੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸੋਚੋ ਪਿੱਛੇ ਕਰੋ।
